

N:o 78.

Af Herr **C. Ekman:** *Om ändringar i det för folkskolelärarynes pensionsinrättning gällande reglemente.*

Kongl. Maj:ts nådiga reglemente angående folkskolelärarynes pensionsinrättning af den 30 November 1866 innehåller: § 32. »Pension utbetalas halfårsvis i Juni och December månader till pensionstagaren sjelf eller hans behörigen befullmäktigade ombud. Dervid företes pensionsbrevet till anteckning å detsamma om utbetalningen, hvarjemte såsom verifikationer aflemnas frejdebevis och intyg, att pensionstagaren vid ingången af sista månaden i halfåret ännu lefde eller, i fall han dessförinnan aflidit, om dagen, då dödsfallet inträffade» — och § 33: »Utbetalning af pension verkställes af pensionsinrättningen. Är pensionstagaren boende i landsorten, vare han berättigad att, efter hos direktionen gjord anmälan, innefattande uppgift om hans hemvist, pensionen genom Kongl. Maj:ts vederbörande Befallningshafvande bekomma.»

Enligt dessa bestämmelser skall således pensionstagaren antingen sjelf eller genom befullmäktigadt ombud (företeende frejdebevis och pensionsbref) lyfta sin pension hos pensionsinrättningens direktion eller ock hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande. För de från hufvudstad och länsresidens aflägsat boende pensionärer lär väl en resa till närmaste utbetalningsort för att sjelf lyfta pensionen icke ifrågakomma, såsom medförande allt för stor kostnad. Användandet af ett ombud blir derföre utan tvifvel den vanliga utvägen; men äfven denna har sina olägenheter. Kostnaden, ehuru

ringa i jemförelse med den för en resa, blir med arfvode till ombud, asurans och porto två gånger om året känbar nog för en i de flesta fall obemedlad pensionstagare, hvars enda inkomst är denna pension, med afdrag af enkepensionsafgiften.

Det förefaller mig som skulle dessa olägenheter mycket lätt kunna undvikas, om pensionstagaren får uppbära sin pension hos skolrådets kassaförvaltare inom den kommun der han är mantalsskrifven, sedan han genom uppvisande af sitt pensionsbref styrkt sin rätt.

Författningsenligt har hvarje länsstyrelse att af de till församlingarne utgående statsbidragen till deras folkskoleväsende innehålla samma församlingars pensionsafgifter för deras tjänstgörande lärare och lärarinnor och insända dem till pensionsinrättningens direktion, som, i den händelse att pensionärer begära att utfå sina pensioner genom Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, får af ingångna medel återsända pensionsbeloppen till samma myndighet. Om nu utom hufvud- och residensstad boende pensionstagare skulle lemnas rättighet uppbära sin pension hos skolrådets kassaförvaltare, synes mig den åtgärden mycket enkel, att, sedan församlingarnes pastorer i vederbörlig tid insändt uppgift på författningsenligt till pension berättigade inom de respektive församlingarne, direktionen i en skrifvelse till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande tillkännagifver, det denna myndighet eger att af de medel, som till direktionen skulle insändas, remittera X. kronor till A. församling, Y. kronor till B. församling o. s. v., med den upplysning, att medlen utgöra inom församlingarne boende pensionstagares pensioner, med afdrag af stadgad enkepensionsafgift, efter hvilka medels emottagande och utdelande i enlighet med företedda pensionsbref skolrådets kassaförvaltare till direktionen insänder vederbörliga kvittens. Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes åliggande i afseende på den antydda åtgärden torde lämpligast kunna fullgöras i sammanhang med öfversändandet af statsbidragen till folkskoleväsendet; direktionen öfver folkskoleläraryrkes pensionsinrättning befrias från det omedelbara utbetalandet af en mängd pensioner; fram- och återsändandet af medel undvikas, och framför allt: pensionstagarne komma lättare och säkrare i åtnjutande af den pension, som Regering och Riksdag samverkat att bereda dem. Ett inkast torde göras mot lämpligheten af nu antydda sätt att gå till väga, nemligen att pension utanordnas, men pensionstagaren dör eller möjligen kan göra sig saker till vanfrejdadt brott, så att pensionsbeloppet antingen alls icke eller ock blott till en del bör utbetalas, men i sådan händelse får väl beloppet till direktionen återsändas. Då nu orden

i förut anförda § 33 af Kongl. Maj:ts nådiga reglemente för folkskolelära-
rarnes pensionsinrättning: pensionstagare, boende i landsorten, vare be-
rättigad att pensionen genom Kongl. Maj:ts Befallningshafvande bekomma,
synes medgifva en tolkning i öfverensstämmelse med hvad förut blifvit
sagdt, och derigenom beredes en fördel för pensionstagarne, utan att nå-
gon olägenhet bör kunna uppkomma för pensionsinrättningen eller veder-
börande myndigheter, utan snarare tvärtom, får jag ödmjukast hemställa,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse an-
hålla, det Kongl. Maj:t täckes vidtaga de förändringar
eller tillägg i §§ 32 och 33 af Kongl. Maj:ts nådiga
reglemente för folkskolelära-
rarnes pensionsinrättning af
den 30 November 1866, att pensionstagare berättigas
inom den kommun, der han är mantalsskrifven, upp-
bära sin pension hos skolrådets kassaförvaltare.

Om remiss till vederbörligt Utskott får jag ödmjukast anhålla.

Stockholm den 28 Januari 1881.

Carl Ekman.